

VULPEA SI ȚAPLU

Un ȣap imna cu vulpea — in cale năși s'afară —

Era ca oara prândzu ș'chiro di mheadză veară.

In sus și 'nghios căldură, iar vinturile durmnia

Cu limba scoasă doji di seate și si tuchia,

Iar câmpul easte sterpu, nu-și chetri, loc, arină

Făr chicută di apă di seatea și acumtină.

Tot imnă ș'câtra seara un puț ved ahundos.

Sta vulpea de-avârliga cu tut ațel bărbos,

Că nu s'agiundze apa ș'nă cofă nu-și avea,

S'dipune-atunțea vulpea și țaplu după ea.

— Surată greaște soțlu, de-aua cum s'ascăpăm?

— Nu-ai frică, ea li-u toarnă lișor va s'ni-alinăm.

Cicioarle tine mută ș'di mur mași alicheale

S'mi alin eu pisti truflu-ți ș'pi lundze coarne a tale

Și cât va s'es nafari, te-ascap eu, nu te-aspere

Că mică vahi va s'escu ma mintea mi easte mare.

— Pi barba mea, lea soră, ved multe ți-ai în cap,

Cu tine escu sigur ș'di moarte ca s'ascap.

Iar cât s'alină vulpea din sus îi gri: «fărtate,

«Eu fug am lucru multu te-alas cu sănătate.

«Asteaptă tine năuntru și satur-te di apă

«Eu nu pot, di cât altu vahi treațe di t'ascapă

«Di barbă ș'coarne Domnul ma ghine ș'ți scurta

«Ș'la caplu țe lu-ai cufchiu puțină s'ți-adâvdzea

«Și vedzi di ține minte: un lucru mă-ahurhești

«La mardzine, di prota, lipseaste s'minduești».

N. BAȦARIA.

CUGETARI

Cel ce dă la toți dreptate și nu vrea să se strice cu nimeni, mai bine nu se năște pe lume.

* * *

Iubirea cea mai sinceră este iubirea de sine.